

Ingers tankar

Kulturkanon det är ren kulturskymning

De partier som just nu har makten i vårt land säger sig vilja ta fram en **KULTURKANON**. Då infinner sig frågan: Varför? Vad är meningen och syftet? Vad är det som ska lösas med hjälp av en kulturkanon?

Är det den misslyckade integrationen? Är det den bristfälliga läskunnigheten? Vill man öka möjligheterna för alla sorters konstnärer att bättre kunna försörja sig så att staten slipper gå in med stödåtgärder? Tror man att kriminaliteten försvinner om bovarna får veta vilka böcker de ska läsa?

En sak som är säker är att det måste tillsättas en **UTREDNING** om vad som ska ingå i denna kanon. Det kan sysselsätta väldigt många personer i väldigt många år. Efteråt kan man skylla på dem som formade denna aktuella kanon om den inte leder till önskade mål.

Nu är det snart femton år sedan vi fick öppna våra armar och ta emot människor från diverse håll i världen. Människor som av olika anledning trodde att just i Sverige skulle de finna lyckans land.

Vars och ens enskilda motiv att ta sig hit kan vi inte känna till, men här trodde de nog att alla deras problem skulle försvinna.

Under efterkrigstiden var Sverige ett föregångsland i mycket. Vi slapp delta i det förödande andra världskriget. Från att ha varit ett fattigt bondeland blev vi ett land med framstående industrier, sociala reformer med allmänna skolor, fri sjukvård, familjestöd, laglig pensionsrätt med mera.

Vi har haft fler starka entreprenörer som skapat svenska bolag som haft framgångar i hela världen. Utomlands beundrades Sverige för sitt

Ingers tankar

framåtskridande, sin demokrati och sitt ivrande för fred. Nu har många länder kommit ifatt och gått om oss ekonomiskt.

När globaliseringen tog fart på allvar insåg många inhemska finansiärer att det var enklare att lägga ner verksamheter i Sverige, eftersom det blev större vinster med att producera där arbetskraften var billigare än på hemmaplan. Flera industrier försvann, bland annat skeppsbyggnad, fordonstillverkning, textil- och skoindustri, läkemedels- och vissa livsmedelsproducenter.

Sverige skulle bli ett tjänstesamhälle, vi skulle inte producera varor, utan hålla på med papper och göra pengar-på-pengar, byta tjänster med varandra, använda oss av den digitala tekniken och lära andra länder hur de ska göra och själva köpa allt vi behöver utifrån.

Influenserna utifrån blev också fler och fler, fortfarande härmar vi det stora landet i väster i både stort och smått. Det ökade privatresandet har bidragit till att vi äter mat inspirerad från en

mängd olika länder. Allt i vår kultur blandas upp av alla möjliga och omöjliga inslag.

Ropet på en kulturkanon verkar vara en desperat önskan om att komma tillbaka till en tid då det gick bättre för Sverige. Jag tror det är en vettigare lösning att bejaka olikheterna som nu finns i samhället och ta till sig mer av de invandrade människornas kultur, samtidigt som vi upplyser om hur det går till i vårt land.

Vi är ingen aldrig sinande bankautomat. Alla är skyldiga att hjälpa till, försörja sig själva och acceptera rådande lagar. Som nysvensk kanske det sedan är kul att få veta vad som format detta land och hur vi uttryckt oss i olika kulturyttringar.

Det allra viktigaste för att det i slutändan ska gå bra att samsas och hjälpas åt är att respekten mellan människa och människa fungerar. Det är dock **inte** den form av respekt som behöver laddade vapen.

Det grekiska ordet kanon betyder måttstock.

